

Streszczenie

Praca doktorska *Postpamięciowe strategie narracyjne w prozie Anny Janko i Magdaleny Tulli* ma na celu rozpoznanie i wyszczególnienie cech charakterystycznych dla narracji reprezentantów drugiego pokolenia powojennego. U podstaw rozprawy leży zainteresowanie problematyką wyrażalności doświadczenia granicznego świadków wydarzeń drugiej wojny światowej oraz transferu traumatycznego dziedzictwa na kolejne pokolenia.

Przedmiotem analizy są strategie narracyjne Anny Janko i Magdaleny Tulli, pisarek, w których dziełach – szczególnie tych opublikowanych w drugiej dekadzie XXI wieku – ujawnia się „pakt traumatyczny”, pozwalający na stworzenie wspólnoty emocjonalnej na podstawie zbliżonego doświadczenia przeszłości. Rozprawa doktorska wskazuje na różnice konstrukcyjne, ujęte w przeciwstawnych sobie odmianach narracji postpamięciowej – ekstrawertycznej (opartej o intersubiektywny model identyfikacji), uprawianej przez Janko, i introwertycznej (w której związki między postaciami osadzone są na intersubiektywnym modelu separacyjnym), realizowanej przez Tulli. Rozpoznanie to umożliwi wstępne zarysowanie granic definicji narracji postpamięciowej.